

Izhaja vsako soboto in velja:
 vse leto K 10.—
 pol leta „ 5.—
 četr let „ 2.50

Inserati:

Petit-vrsta 1 krat stane 20 vinarjev.
 = Pri večkratni inserciji po dogovoru. =

OSK.

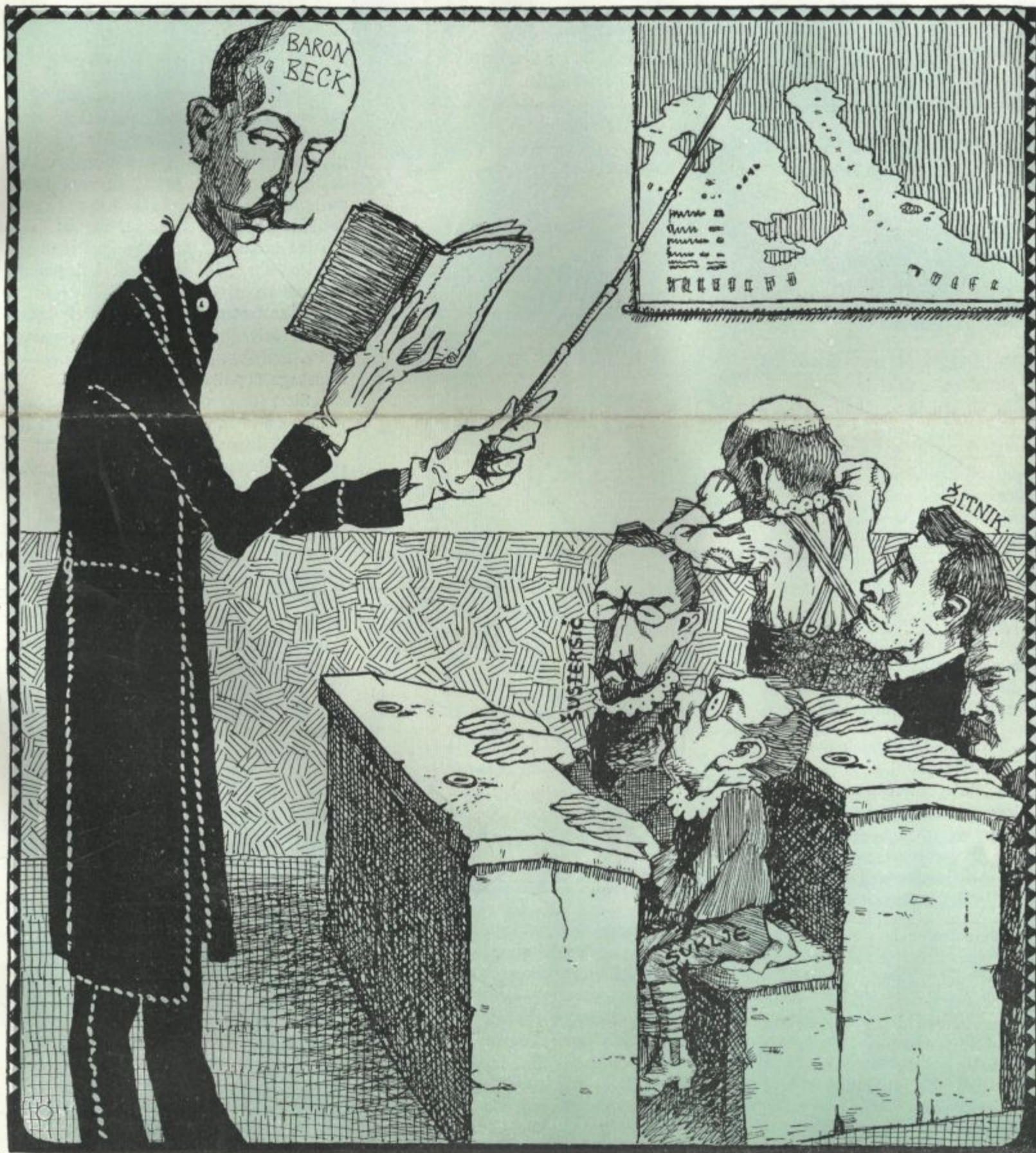
Uredništvo sprejema le frankirane rokopise ter jih ne vrača.

Uredništvo je v Ljubljani, Knaflcove ulice 5, I. nadstr., upravništvo pa ravnotam spodaj.

Posamezna številka 20 vin.

==== Politično-satirični tednik. ====

Baron Beckovi odličnjaki.

Učitelj: Bodite le še nekoliko časa lepo ubogljivi, preljubi otroci, potem dobimo vsak svoj svetli red in se pojedemo „zlate farb'ce“!

Samotarjeva vizija.

V borni koči vrh Gorjancev
životari samotar;
starček večnost premišljuje,
za posvetnost mu ni mar...
V senci starodavnih hrastov
diha blagodejni mir,
mir v človeku in prirodi,
mir je blaženosti vir.

Ko nekoč pred svojo kočo
gledal po ravnici je,
presenečen je vzkliknil:
„Je resnica ali ne?“
Pred seboj je videl devo,
krasno kakor zore svit,
trnjevenec preko čela
to je bil ves njen nakit.

„Čuj! Ime mi je Ljubezen,
sem prihajam iz nižav!“
pravi deva samotarju,
nasmehlja se mu v pozdrav.
„Prebivala sem tam doli
med Slovenci mnogo let,
zdaj pa so me odslovili
in pognali v širni svet!“

„V cerkvi išči si zaslombe!“
ji svetuje samotar.
„Saj te njej izročil v varstvo
je vesoljni Gospodar!“
„Oj,“ odgovori Ljubezen,
„ravno cerkev je povod,
da odhajam k svojim sestram,
ki delujejo drugod!“

Vedi, starček, da v deželo
prilomastil črn je zmaj
ter otvoril hudobiji
vrata cerkve na stežaj!
S tem početjem je oskrunil
ji prvotni delokrog —
v cerkvi zdaj sovraštvo vlada,
ne pa jaz in dobri Bog!

Tamkaj, kjer poprej je ljudstvo
uživalo blagi mir,
zdaj šopiri se nesloga,

ovaduštvo in prepir.
Brata ščuvajo na brata,
med ljudmi goje le strast...
Črni zmaj, glej, zmaj brezsrčni
tira narod — oh! — v propast!“

Ko je to izgovorila,
ji je rekel samotar:
„Oj prevzvišena devica,
ne odhajaj mi nikar!
Vrni, vrni se v deželo,
reši zapeljani rod! — —
Kje si?“ — Oj, prikazen bajna
je izgnila odtod...“

Mož je sam sedel pred kočo,
gledal doli na ravan.
„Narod, danes ti napočil
je usodepolni dan!
Nad teboj visi v višavi
ostri Damoklejev meč!“
vzdihoval je. — Mož pozneje
ni Ljubezni videl več.

Na ulici.

— E, prijatelj, ti si študiral latinsko, e.
Povej mi, kakšna bolezen je to, ki so jo
našli zdravniki pri županu Luegerju. Pra-
vijo, da je mož — e — e, diabetik. E?

— Čakaj no, diabolus se pravi hudič,
diabetik bo najbrže človek, obseden od
hudiča.

— E, to že ni nič. Saj se mu je le
na nogi med prsti naredila bula.

— Potem ga pa hudič že zapušča,
ker pravijo, da gre pri ustih v človeka,
ako pa mu ne ugaja novo bivališče, za-

pusti ga skozi kurje oko. In to boli pe-
klensko! Mogoče je seveda tudi, da mu
rasejo plavute med prsti na nogah.

— Kaj sem te že hotel vprašati, — e —,
ali si dober računar, e?

— Rešim ti takoj brez logaritem vsako
še tako zapleteno matematično nalogo.

— E, potem pa mi izračunaj, kdaj
bo škof poplačal svoje dolgove!

— Prijatelj, to pa ni več človeški
račun, ampak nadčloveški. To ti more
izračunati le kakšen medij z drugega sveta.
Servus!

— E? E! Sjeus!

G. Otrobar govori.

Hudo mi je, ker ne morem napredo-
vati z modo! Sedaj, ko paglavci že kla-
tijo divje kostonje, Krakovčanke pa ob-
glavljajo zelnike, se vendar ne morem
več kazati v svoji poletni opravi. Zato
pa bom rajši govoril tako, kakor je go-
voril Bog Mojzesu na gori Hebronu: „Sli-
šali me boste pač, videli pa ne!“

Poslednje dni sem imel kot politik
in kronist posla nad glavo.

Prisostvoval sem otvoritvi kara-
vanške železnice, zatvoritvi razstave
c. kr. avstrijskega ječmena na Dunaju in
ižanskega župnika dr. Mauringa.

Sicer ne morem priseči, ali je bil
ječmen na razstavi res c. kr., toda, ker so
imenovali razstavni prostor c. kr. prater,
se je menda tudi ječmena prijel ta naslov.
Zakaj pa se vsak uradnik imenuje c. kr.,
ako se razstavlja ali, bolje rečeno, pos-
tavlja po c. kr. uradu?

Tudi na kongres za negovanje otrok
z razstavo otrok na vseučilišču v Be-
rolinu sem dobil vabilo, a nisem mar-
al tja, ker razposajenih nemških otrok
in otročajev sem videl že dovolj na
vseučilišču v Gradcu, na Dunaju in
v Pragi.

Sploh pa ne maram otroških razstav.
Zato tudi ne morem odobravati, da so
zagrebški umetniki nedavno priredili di-
plomiranje najlepših otrok. Sram bi me
bilo nositi diplomu, ki bi jo dobil za
svojega otroka, ker bi mi lahko rekel moj
prijatelj Luka, ki je žalibog obenem pri-
jatelj moje žene: „Prijatelj, obrni me-
daljo!“

Kaj drugega je, ako nosim medaljo,
ki sem jo dobil na klerikalni živinorejski
razstavi za svojega — bika! Tukaj me
ne more nič dražiti Luka. Saj je sploh
znano, da je že moj pokojni oče izrejal
najlepše klerikalne bika!

Ker sem že ravno pri domači živini,
moram tudi povedati, da so v Tržiču usta-
novili „Slovensko društvo perutninarjev
in rejcev vseh malih domačih živali.“ Moj
hišni gospodar se mora takoj vpisati v
društvo rejcev vseh malih domačih živali,
za diplomu pa naj rabi stene moje sobe,

rjuhe na moji postelji in naposled tudi moj hrbet.

Ako ne bi bil član društva za varstvo živali, bi bil v svoji sobi že zdavnaj naredil naglo sodbo, ali kakor pravijo, preki sod. Ker sem pa pristaš tega koristnega društva, sem podpisal mednarodni dogovor o ženskem delu ponoči.

Da me pa ne bo kdo umeval napačno!

Zabranjati nameravamo le nočno delo žensko v industrijskih podjetjih. Kjer pa delajo brez patenta, tam ne veljajo določbe. Razne sove bodo smele slej kot prej prhutati celo noč po Ljubljani. Saj za te ne velja mednarodni dogovor, temveč — novo društvo v Tržiču...

Naj vam pa zdaj povem, kaj mi je najbolj ugajalo ob otvoritvi karavanske železnice: zbor vrbskega pevskega društva, ki je cvilil in mukal: O süßes Grau'n, der Himmel ist so klar, als wollt' er öffenen sich! In bilo je megleno in oblačno, da nisem videl vlaku ne do glave ne do repa! Pozneje pa se je nebo res odprlo; deževalo je neprehoma. —

Ker sem po vsem mestu in po vsej deželi znan kot dober katoličan, mi škof pošiljajo svoj list, namenjen sicer le duhovnikom. V poslednjem pismu mi zlasti ugaja vse, kar pripovedujejo „Celsissimus“, to je Anton Bonaventura, doktor, škof in knez, o ponosu sv. očeta.

„Celsissimus“ pišejo, da je sv. oče v hudih stiskah, vendar je že papež Pij IX. s ponosom španskega hidalgga odklonil takozvani garancijski prispevek italijanske vlade.

Kdo bi pa tudi sprejemal beraške štiri milijone vsako leto? Te prispevke ima italijanska vlada še vedno pripravljene in vse skupaj šteje sedaj bagatelo 140 milijonov lir!

Prav imajo Celsissimus, pišoč: „Toda ali ne bi papež s tem izgubili (ako bi sprejeli 140 milijonov) onega velikega sijaja in izrednega ugleda, ki ga imajo sedaj pri katoliških in celo pri nekatoliških narodih?“

Res je taka, ugled in sijaj si ohranijo le, ako povsem svetu beračijo za **Petrov vinar!**

Nadalje pravijo Celsissimus: „Kako mučna pa je negotovost za sv. očeta, ker se ne more nikoli sestaviti veljaven proračun, in bi mogli zabresti v **velike dolgove!** —

„O, dobro vem, iz svoje izkušnje vem, kako je to hudo!“ so vzdihnili gospod Celsissimus — sami zase. **B.**

Želja „Lepega kluba“.

„Naj nam koristi novi volilni red ali ne, glavna stvar je, da dobimo kakšen — red.“ **F. Pl.**

Zavistni „abstinent“.

Moral sem ga pet litrov, preden sem bil malo v rožicah; moj prijatelj pa ga je imel že zadosti, ko je izpraznil pet poličev. Buzarada, ali živi ta možakar poceni!

Dekanijske konference v ljubljanski škofiji.

(Po zapiskih v „Škofijskem listu“.)

I.

Cerknica, 6. konferenca. Predmet: „O vodstvu Marijinih družb. Poročal „Boksarjev“ po navodilih starih praktikov, kakršni so dr. Mairing, „Marinekapitan“ itd. Vodilne misli: Ako je v župniji več duhovnih sobratov, naj prevzame vodstvo Marijine družbe vedno najmlajši. To vabi Marijine hčerke k zbrani pobožnosti. Župnik naj redno prepušča vodstvo kaplanu, ker so Marijine družbe zanesljiv vir dohodkov. Za prednico naj izbere, ako le mogoče, tako, ki vsaj prvo leto ne namerava romati v Rim. Ako se ji pa vendar prigodi nesreča, naj jo brž izključi, primerno ošteje in javno ožigosa, da je ne bodo verniki morebiti sumili intimne zveze s kaplanom.

Idrija, 7. konferenca. Predmeti: „Nazorni pouk veronauka.“ Poročal Oswald po praktičnih navodilih „Schiffererja, Schlambergerja in enakih strokovnjakov. — „Kako ravnati z mladoletnimi pri porokah.“ Poročal dekan Arko po svojih izkušnjah. — „Osebnadohodnina duhovnikov.“ Poročal Arko. Vodilna misel: Zataji kolikor mogoče mnogo dohodkov!

Kamnik, 8. konferenca. Predmeti: „Kako se naj župnik pripravi za vizitacijo.“ Poročal dekan Lavrenčič. Vodilne misli: Napitaj več puranov in gosi. Tudi ne pozabi sirnatih štrukljev! Imej pripravljen davek za škofove zavode! Ako imaš mlado kuharico, jo tiste dni zamenjaj s staro. Poglej, če je prižnica dovolj močna, sicer ti jo škof razbije med pridigo! Med škofovo propovedjo naj se verniki primerno odmaknejo izpod prižnice, sicer jih opljuva govornik. — „O vplivu cerkve na narodno gospo-

darstvo." Poročal Jovan po izkušnjah mnogobrojnih propadlih konsumnih društev.

Kranj, 9. konferenca. Predmeti: „Abstinenca." Poročal Kalan. Gradivo so dali razni župniki z rdečimi nosovi. „Divji lovec." Poročal Mikš. Vodilne misli: Ako imaš puško ter se ti ne trese roka, ni greh streljati divjačino. Greh pa je, ako ne zadeneš ničesar ter te vrhutega še zasači gozdar. Ako imaš med verniki tatinske lovce, daj jim odvezo le tedaj, ako ti prineso za praznike kaj zajcev ali srno. — „Občevanje duhovnika z ljuilstvom." Poročal Gostiša. Vodilne misli: Z liberalcem ne govori nikdar, razen kadar pride plačevati maše ali pogreb. Z ženskimi pa sploh ne občuj drugače, kakor le skrivoma, da ne bo nepotrebnega pohujšanja!

Leskovec, 10. konferenca. Predmeti: „Kako ravnaj duhovnik z osebami, ki se izpovedujejo prvokrat." Poročal Pečarič po navodilih raznih misionarjev in sv. Liguorija. „O duhovnikovem pohujšanju." Poročal Čerin. Podatke so mu priskrbeli dr. Mauring in drugi doktorji sv. pisma po besedah: Pohujšanje mora priti, toda gorje duhovniku, ako mu pridejo na sled! Dva meseca ječe sta mu zagotovljena. — „Lep zgled duhovnika." Poročal Žust. Informacije so mu dali prejšnji. Celsissimus (škof) je navedel za zglede še dekana Koblarja, župnika Zabukovca in „sobrata" Bezeljaka. — „Pozakonitev nezakonskih otrok." Poročal Žust. Celsissimus je toplo priporočal, naj si fo razpravo dobro zapomnijo vsi duhovniki kot „hišni paragraf", ki je vedno potreben pri hiši t. j. v farovžu.

Litija, 11. konferenca. Predmet: „Skrb za poročence." Poročal Petrič. Vodilne misli: Posebno je skrbeti za nevesto, da dobi moža, še preden je doslužila devet mesecev v Marijini družbi. Ženinu je treba naročiti, naj se ne jezi, ako se štorklja oglasi pred devetimi meseci, ker se tudi dandanes še vedno lahko dogajajo čudeži.

Loka, 12. konferenca. Predmeti: „O snagi v cerkvi." Poročal Mihelčič. Vodilne misli: Besedo „snaga" so si izmislili liberalci, zato jo je pobijati, kakor sploh vse, kar prihaja od te zavržene sodrge. (Škof je pritrdil z besedami: „Mi pa ostanemo, kakor smo b'li!") — Bolezni, ki vplivajo na duševno razpoloženje." Poročal Nadrah. Vodilne misli: Najhujša bolezen je ljubezen; ta bolezen izpremeni posvečenega moža v divjega kozla, ki skače čez plotove in skozi okna kmečkih hiš. Posledica so alimentacije ali pa krepeljci.

Moravče, 13. konferenca. Predmeti: „O kraju, kjer je bil nekdanj raj."

Poročal Lotrič. Vodilna misel: tak kraj je bila nekdanj Kranjska, dokler še ni bilo liberalne kontrole. — „Teorija in praksa v izpovednici." Poročal Škerjanec. Informacije sta mu dala Schiffrer in Schlamberger. — „Kako obdržati disciplino v šoli, pripomočki." Poročal Kramar. Informacije sta dala Šinkovec in bivši kranjski suplent Remec. Glavni pripomočki: Palica in natrgana ušesa. **B.**

Zabavna družba.

Župnik: „Ti neumnica neuma, zakaj pa klepetaš o tem, kar se godi v Marijini družbi? Ali ne veš, da se zdaj ne bo hotela vpisati nobena več?"

Marijina hči: „Ravno narobe! Tinca, Špela in Urša Gamarada so rekle, da prav rade pristopijo v našo družbo — če je res vse tako!" **Fred.**

Pomagaj si sam!

Vendar enkrat je nekdo dal dr. Šusteršiču **zaušnico**^{*)} in ta nekdo — je bil doktor sam! **F. Pl.**

Slaba bera.

Kaplan je imel bero. Prišel je do kmetiča, ki mu ni hotel dati ničesar.

„No", pravi gospod, „kos svinjskega jezika mi daš pa vendarle?"

„Saj imate še tako predolgega", se je odrezal kmet.

Tako kaplan ni odnesel zaželjenega jezika, ampak samo dolg nos.

Važen sklep.

Slovenski poslanci, pristaši S. L. S., so sklenili, da se bodo kakor dosedaj borili za pravice slovenskega naroda.

Opozarjamo g. Bartolija, da naj porabi ugodni čas, ako hoče še par mandatov za Italijane. **F. Pl.**

Izza nebeških kulis

Sv. Peter: „Kdo?"

Duša: „Dušni pastir, podomače Marinekapitan."

Sv. Peter: „Ti si okusil dovolj sladkosti že na zemlji. Bog ti ni dolžan ničesar več. Kar poberi se!" **Fred.**

^{*)} Hudomušnega stavca prosimo, da ne naredi iz te besede morda — **zaušnico**.

Dvoumno.

Imeniten pristaš S. L. S.: „Koliko zahtevate do deželne blaznice?"

Izvošček: „Hm, ali se peljete tudi nazaj?" **F. Pl.**

Izreka.

„Resnica je hčerka božja!" poudarja Nace Žitnik. „Hvala Bogu, da lahko sami med sabo odvezujemo laži!"

„Pustite male k meni, ker njih je nebeško kraljestvo!" je dejal kaplan Šušelj in si kupil nov korobač.

Pravi vzrok.

„Farji nas strašijo, da pojdemo vsi v pekel, ako se ne poboljšamo, „zakaj mera naših grehov in hudobij je **polna**."

Iz tega se da sklepati, da je farška bisaga še vedno **prazna**. **Fred.**